

Співа про долю світу й косить брук,
Чекаючи трамвая, босий тренер.
Зупинка, клен і тенор — в павутинні,
Та він вимахує косою, — на оброк —

Скосивши бльок, він — мотузок прорік
Й — мотуззам брів — з каналу тягне тоню. —
Світанку жили в желятині тонуть.
З косою тенор відчуває брак

Повітря й зосереджує увагу
На торс конячий, що заповнив вигин,
Де світ на дві частини розколовся:

Крізь порожнину миготять колеса
Та відсвітів проріджений могар.
І тенор, що з косою, — вихилясом —

В потойбік — хороводи із мегер.